

"...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Mahkemenin itiraz gerekçesi şöyledir:

"2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 6. maddesinde; "Egemenliğin kullanılması, hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz. Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz..." hükümlerine yer verilmiş, 91. maddesinde ise; "Türkiye Büyük Millet Meclisi Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir... Yetki Kanunu, çıkarılacak kanun hükmünde kararnamenin, amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılmayacağını gösterir..." hükümleri getirilmiştir.

Öte yandan 24.6.1993 tarihli ve 3911 sayılı Yetki Kanununun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulunca 2.9.1993 tarihinde kararlaştırılarak Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan Yedi İlde Büyükşehir Belediyesi Kurulması Hakkında 504 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1. maddesinde; "Antalya, Diyarbakır, Erzurum, Eskişehir, İzmit, Mersin ve Samsun Belediyeleri hakkında 27.06.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanun hükümleri uygulanır ve bu illerin merkez belediyeleri aynı isimleri taşıyan büyükşehir belediyelerine dönüşür.

Ancak bu belediye sınırları içinde ayrıca ilçeler oluşturulmaz. Hangi alt kademe belediyelerinin kurulacağı, bunlara verilecek ad ile sahip olacakları nüfus ölçüleri ve sınırlarının tespiti esasları Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Kocaeli İl Merkezinde toplanacak vergi gelirinden Büyükşehir Belediyesine ayrılacak olan payın % 40'ı Merkez Belediye'ye, % 60'ı nüfus oranı gözönünde tutularak il sınırları içindeki diğer belediyelere dağıtılır. Belediyeler ortak projelere, aldıkları pay oranında katılırlar. 3030 sayılı Kanunun diğer hükümleri İzmit Büyükşehir Belediyesi dışındaki Kocaeli Belediyelerine uygulanmaz" hükümlerine yer verilmiştir.

Ancak 504 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağı olan 24.06.1993 tarihli ve 3911 sayılı Yetki Kanununun Anayasa Mahkemesinin 16.09.1993 gün ve E.1993/26, K.1993/28 sayılı kararı ile iptal edildiği ve iptal kararının 08.10.1993 gün ve 21722 sayılı Resmi Gazete'de yayınlandığı anlaşılmıştır.

3911 sayılı Yetki Kanununun Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi karşısında bu Kanuna dayanılarak yürürlüğe konulan 504 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Anayasanın 91. maddesi uyarınca dayanaksız kaldığı açıktır.

Bu durumda kaynağını Anayasadan almayan bir yetki kullanımı sonucu ortaya çıkaran 504 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Anayasanın 6.maddesinde öngörülen "Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz" hükmüne aykırı olduğu yönündeki davalı idare savları ciddi bulunmuştur.

Açıklanan nedenlerle; bir davaya bakmakta olan mahkemenin, taraflardan birinin ileri sürdüğü Anayasa'ya aykırılık iddiasını ciddi görmesi durumunda, bu yoldaki gerekçeli kararı ile Anayasa Mahkemesine başvurması gerektiğini düzenleyen 2949 sayılı Kanunun 28/2. maddesi uyarınca; 504 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Anayasa'ya uygunluğu hakkında

Esas Sayısı : 1998/34
Karar Sayısı : 1998/46

karar verilmek üzere dosyada bulunan belgelerin onaylı birer örneğinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'na gönderilmesine 15.04.1998 tarihinde oybirliği ile karar verildi."

"